

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K.**, bytom H., 917 00 Trnava, proti žalovanému **F., a.s., Š.. X.**, IČO: X. (pôvodne D.), zast. Mgr. D. P., advokátom, **Š.. X.**, o určenie povinnosti, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2006 č. k. 36 Cb 47/2002-28, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2006 č. k. 36 Cb 47/2002-28 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet advokáta 4146 Sk náhrady trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou 4.10.2002 si žalobca uplatnil právo na určenie povinnosti odkúpiť akcie. Na námietku žalovaného, že žalobca podal rovnakú žalobu dňa 12.6.2002 a konanie je vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 38 Cb 28/02, že v tejto veci už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením zo dňa 27.8.2002, ktorým bolo konanie zastavené podľa § 104 ods. 1 OSP. Z toho vyvodil záver, že novému prejednaniu veci bráni prekážka rozhodnutej veci podľa § 159 ods. 3 OSP, preto konanie podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP tak, že žalobcovi, ktorý zaviniel zastavenie konania, uložil povinnosť nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že je síce pravdou, že už v rovnakej veci podal skôr žalobu a konanie, vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 38 Cb 28/02, bolo zastavené, ale z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh. Skutočnosť, že mu majetkové pomery nedovoľovali poplatok zaplatiť, bola napokon preukázaná v tomto novom konaní, v ktorom súd vyhovel jeho návrhu na priznanie oslobodenia. Súd teda v predchádzajúcom konaní nerozhodol vo veci samej a uznesenie o zastavení konania nezakladá prekážku rozhodnutej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 104 ods. 1 OSP z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorou mala byť prekážka právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 159 ods. 3 OSP. Ako však vyplýva z pripojeného spisu Krajského súdu v Bratislave vedeného pod sp. zn. 38 Cb 28/02, konanie o rovnakej skôr podanej žalobe bolo zastavené uznesením zo dňa 27. augusta 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.9.2002, a to podľa § 10 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov z dôvodu, že žalobca ani na výzvu súdu nezaplatil súdny poplatok za návrh. Pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej, takéto rozhodnutie nezakladá ani prekážku rei iudicatae a súd prvého stupňa nerozhodol správne, keď napriek tomu konanie zastavil.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: